

der er fremkommet under Forhandlingerne i Folkethinget, antage vi heller ikke, at dette Things Mening har været nogen anden; men det er os ialtsald tvivlsomt, om ikke den naturligeste Forstaaelse af de brugte Ord vilde være den, at Rævnets Kjendelse skulde have samme Kraft som en Bolbgiftskjendelse, saa at Domstolens Hjælp kun skulde behøves til at gjøre Ansøret erigibelt, og vi ville derfor tilraade Vedtagelsen af nedestaaende Endring, i hvilken vi tillige have tilspiet en Bestemmelse, der nu ikke findes, om, hvem det skal tilkomme at optræde for Domstolene som Sagsøger.

Endnu bemærke vi, at der i Udvalget har været opfattet Spørgsmaal om den rette Forstaaelse af § 11, men at vi ere komne til det Resultat, at det med aldeles tilfældig Lydelighed fremgaar af Paragrafens Ord, at der ikke gjøres anden Indskrænkning i den Virksomhed, Bankerne efter de hidtil gjældende Regler have havt Afgang til, end den, som ogsaa fulgte af Regjeringsforslaget og var billiget af Landstinget, og som er den eneste, der kunde gøres, naar der ikke skulde gribes forstyrrende ind i den for Bankerne saa nødvendige Afgang til at modtage Indlaan, den Indskrænkning nemlig, at de ikke ved at kalde sig Sparekasser eller ved at tilbyde at modtage Penge paa Sparekassenvilkaar, maa søge at drage ogsaa saadanne Indlaanere til sig, som efter deres Indlaans Betsaffenhed nærmest maa anses henviste til de egentlige Sparekasser.

Udvalgets Medlemmer Haasle og Rammeskov finde sig endnu foranledigede til at tilføje Følgende: Vi tillode os i den i forrige Samling under 29de Marts f. A. afgivne Betænkning at udtale som vor Anskuelse, at en Sparekasselov

saa lidt som mulig bør blande sig i Sparekassernes administrative Forhold, men at dens Opgave maa være at give skarpe Bestemmelser om Regnskabsaflæggelsen, Statusopgjørelsen, Regnskabernes Revision og Eftersyn af Beholdningerne. Vi anse det derfor for et Fortrin, som det foreliggende Lovforslag har for det i forrige Samling af Landstinget vedtagne, at det ikke indeholder Regler for Sparekassernes Virkemaade.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 1, at der skal ansættes en Sparekasseseinspektør, skulle vi bemærke, at vi havde anset det for hensigtsmæssigere, at man havde fastholdt Ministerens Forslag i det Landstinget i forrige Samling forelagte Lovforslag, at Kontrolten henlagdes til Indenrigsministeriet, og at de derved fremfaldte Udgifter bleve dækkede ved Bevilling paa de aarlige Finantslove. Vi anse imidlertid ikke denne forandrede Bestemmelse for saa vigtig, at vi derfor ville fraraade Lovforslagets Vedtagelse.

Efter det Anførte skal Udvalget, idet det iøvrigt indstiller Lovforslaget til Vedtagelse, tillade sig at fremsætte følgende

Endringsforslag:

at der istedetfor de 2 sidste Punktumer i § 6 sættes:

„Rævnets Kjendelse er endelig, dog at den eller de, hvem der efter Kjendelsens Udfald skulde paahvile noget Pengeansvar, kunne forlange Spørgsmaalet herom afgjort ved Domstolene under et Spørgsmaal, som vil være at anlægge af Sparekasseseinspektøren.“

Berg.

Drejsing.

Saffner.

Haasle.

W. Petersen.

Rammeskov.

Schlegel.

Ussing,
Formand og Ordfører.

Moltke var ved Betænkningens Afgivelse fraværende.